

положението ми, в и състоянието на фирмата ни - няма да ме приемат за поръчител. Провери, ако ме приемат, не ти стане поръчител.

Беше по време на финансовата конюнктурна криза: фирмата ни имаше големи задължения към банка "Комерциале".

В банката не възразили и аз му станал поръчител. След няколко вноски и подмина на полицата, Елин Пелин издължи заемът си към банката.

Един ден Елин Пелин ме покани - жена ми не беше в София - да видя как е разширил и преустроил къщата си. Нистиние домът беше станал по-хубав, по-уютен. Другарката му ме посрещна мило и сърдечно, като стари познайници от млади. Познавам и децата им. За съжаление, те като че ли не са наследили черти на баща си, а повече на своята майка, ~~като не притежават гласовития ум и интелигентността на сащите си.~~

Често Елин Пелин ми доверяваше някои неща от разговорите си с царя, отнасящи се до събитията, до мнението на царя за политически личности. Но това бяха интимни разговори. Зная, че царят давал на някои от политическите мъже свои прекори. Например за лекаря по детски болести д-р Печев, известно столично семейство в миналото, завършил френски колеж и медицина в Париж, когато Елин Пелин му казал, че е негов домашен лекар, царят отсекал:

- Остави го този комерджия!...

Царят знаел, че д-р Печев е зарязал професията си и по цял ден играе комар в "Юнион клуб".

Наобщо царят бил добре осведомен за класите във "висшето" общество.

Когато беше в разцвета на силите си - на около 33 годишна възраст, - Елин Пелин ми гостува една седмица в Копривщица. Излязахме с него извън града, на "равна поляна" по течението на "Бяла река". Съпровождаше ни братовчедът на моя баба-Дончо Клисаров. Натоварвахме на магарето багажа - постелки, вино, храна и други провизии, а ние вървахме пеша. Не минавахме по коритото